

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

Drugo tromjesečje 2024.
EUROAZIJSKA DIVIZIJA

Nakladnik
Odjel za crkvene službe
pri Hrvatskoj konferenciji Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Prijevod
Petra Gojević

Korektura
Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2024.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovo tromjesečje prikazat ćemo Euroazijsku diviziju, koja upravlja djelovanjem Adventističke crkve u Afganistanu, Armeniji, Azerbajdžanu, Bjelorusiji, Gruziji, Kazahstanu, Kirgistanu, Moldaviji, Rusiji, Tadžikistanu, Turkmenistanu i Uzbekistanu. Taj dio svijeta dom je 292 milijuna ljudi, ali samo 59.522 adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih 4.902 ljudi.

Širenje Radosne vijesti o Isusovom skorom dolasku velik je izazov za mali broj vjernika koji žive na tako velikom području, koje pokriva čak jedanaest vremenskih zona. Isusov Veliki nalog iz Mateja 28,18-20 može se ispuniti samo uz Božju pomoć. Kao dio tog djela, Euroazijska divizija je odabrala pet projekata — u Armeniji, Bjelorusiji, Gruziji, Rusiji i Uzbekistanu, koji će primiti dar trinaeste subote od ovog tromjesečja. Ti projekti predstavljaju duljinu i širinu Euroazijske divizije, sa središtem utjecaja za mlade u Bjelorusiji na istoku, duhovnim i društvenim središtem u Rusiji na krajnjem sjeveru, dva projekta u Gruziji i Armeniji na jugu, te otvaranje prve adventističke škole u Uzbekistanu na istoku.

Želite li oživiti vašu subotnju školu, nudimo vam slike i druga gradiva koja idu uz svako iskustvo. Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz država te divizije, posjetite internetske stranice za besplatno preuzimanje slika kao što su pixabay.com ili unsplash.com. Slike možete pokazati slušateljima dok čitate iskustvo, ili ih možete ispisati kako biste ukrasili prostoriju subotnje škole ili crkvenu oglasnu ploču. Osim toga, možete preuzeti PDF činjenice i aktivnosti iz Euroazijske divizije na engleskom jeziku: bit.ly/esd-2024. Pratite

nas i na Facebooku: facebook.com/missionquarterlies. Također možete preuzeti PDF verziju *Vijesti iz svijeta* na engleskom jeziku: bit.ly/adultmission i videozapise Mission Spotlight na bit.ly/missionspotlight.

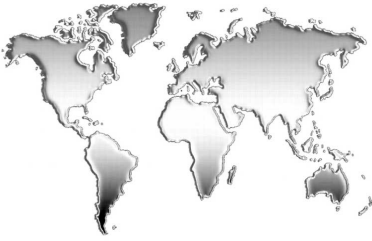
Ako ste pronašli posebno učinkovite načine za dijeljenje misijskih iskustava, javite mi na: mcchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete ljude da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

Dar trinaeste subote u ovom tromjesečju podržat će pet projekata u Euroazijskoj diviziji:

- ◆ Središte utjecaja za obitelji, Erevan, Armenija.
- ◆ Središte utjecaja za mlade, Minsk, Bjelorusija.
- ◆ Zdravstveni centar, Ckaltubo, Gruzija.
- ◆ Duhovno i društveno središte, Salehard, Rusija.
- ◆ Osnovna škola, Taškent, Uzbekistan.

6. travnja 2024.

Ti si posebna

Rusija

Devetogodišnja Saša se kasno jedne večeri ušuljala u svoju kuću u gradu smještenom na artktičkom krugu. Igrala se vani na hladnom snijegu i željela se ugrijati. A bilo je i vrijeme za spavanje.

Dok je ulazila kroz vrata, začula je kako joj netko govori.

Saša nije čula glas svojim ušima, nego ga je čula u svojoj glavi, skoro kao misao.

“Ti si posebna”, rekao je blag i topao glas.

Zašto bi Saša bila posebna? Je li to zato što živi na samom sjeveru Rusije, u Jamalu, što znači “kraj zemlje”. Njezin dom je stvarno izgledao kao da je na samom rubu Zemlje, smješten na vrhu svijeta.

Ili je ona bila posebna zato što je članica domorodačke skupine ljudi koji se zovu Hanti. Na cijelom svijetu živi samo 31.000 Hantija, a ona je jedna od njih.

Saša nije bila sigurna zašto je baš ona posebna. Ali svjedelo joj se da joj netko to kaže. Radost je ispunila njezino srce.

Ali uskoro je Saša počela imati nevolje. U školi su druga djeca bila zločesta prema njoj. Kod kuće je njezina dosta starija sestra Olga počela piti. I majka i otac su počeli piti. Nije joj bilo zabavno ni kod kuće, niti u školi.

Saša se pitala je li ona stvarno posebna. Razmišljala je zašto ljudi uopće žive.

Na televiziji je čula ženu gdje govori kako ljudi žive da bi imali djecu.

Saša to nije vjerovala, pa je upitala majku: “Zašto ljudi žive?”

Majka joj je odgovorila isto kao i žena na televiziji: “Živimo kako bismo imali djecu.”

Saša još uvijek nije vjerovala.

Prošlo je nekoliko godina, a Saša se i dalje nastavila pitati zašto ljudi žive.

Tada je upoznala novu prijateljicu, Aljonu. Aljona je bila sve što je Saša željela biti. Aljona je bila sretna. Imala je blistav osmijeh koji bi obasjao svaku prostoriju.

Saša je željela biti sretna kao Aljona. Bila je iznenađena kad je saznala da je Aljona sretna, iako nije imala sretan život. Ona nije poznavala svoje roditelje. Mnogo godina živjela je u sirotištu. Onda ju je posvojila jedna adventistička obitelj.

Aljona je upoznala Sašu sa svojom obitelji.

Saši se svidjela ta obitelj. Oni su ju prihvatili kao svoju kći. Voljeli su je i učili je o Bogu.

Preko te obitelji je Saša shvatila da ljudi žive zato jer ih je Bog stvorio. Shvatila je da je ona posebna zato što ju je stvorio Bog.

Danas je Saša sretnija nego ikad prije. Ona zna zašto je posebna. Ona je Božje dijete.

“Ja živim za Boga!” kaže ona.

Dio darova ovog tromjesečja pomoći će u izgradnji posebnog središta u Sašinom rodnom gradu Salehardu, na samom sjeveru Rusije. Djeca i odrasli će u tom središtu imati priliku naučiti o Bogu koji svaku osobu smatra posebnom. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Rusiju na zemljovidu. Pokažite i Salehard, jedini grad koji se nalazi na artktičkom krugu.
- ◆ Na slici Saša nosi tradicionalnu nošnju.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljivosti iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

13. travnja 2024.

Molitva u nevoljama

Rusija

Na samom sjeveru Rusije se jedanaestogodišnji Danil mučio sa svojom zadaćom iz matematike u petom razredu. Uspio je riješiti sve zadatke — osim jednog. To je bio jako težak zadatak.

Danil je pokušao riješiti zadatak na jedan način. Nije uspio. Pokušao ga je riješiti i na drugi način. Nije uspio. Deset minuta je Danil pokušavao riješiti taj zadatak. Njegove su oči postale tužne. Glava mu se objesila. Nije više želio sjediti za računalom.

Ustao je i otišao u dnevni boravak. Otac je sjedio na kauču i na mobitelu nekome pisao e-mail. “Tata, ne mogu riješiti zadatak iz matematike,” potužio se.

Otac ga je slijedio do računala. Danil mu je pokazao zadatak. Otac je pažljivo pogledao. Nakrivio je usne. Ni on ga nije mogao riješiti. Ali napamet mu je pala odlična zamisao.

“Pomolimo se!” rekao je. “Bog može riješiti svaku nevolju. On će ti sigurno pomoći.”

Otac je pognuo glavu i zatvorio oči. I Danil je pognuo glavu i zatvorio oči. “Dragi Bože,” molio se otac, “hvala Ti što si s nama. Ti znaš da Danil treba pomoć s ovim zadatkom. Mi ga ne razumijemo, ali Ti ga možeš riješiti. Molim Te, pomoz nam. Amen.”

Otac je podignuo glavu i otvorio oči. I Danil je podignuo glavu i otvorio oči. Zatim je pogledao zadatak na zaslonu. “O!” uzviknuo je. “Možda bismo trebali pokušati ovako...”

Nešto je utipkao i, samo tako, zadatak je bio riješen!

“Vidiš, rekao sam ti da će nam Bog pomoći,” uskliknuo je otac smiješeći se.

Danilov osmijeh bio je sjajni od sunca. On je bio presretan! "Hura!" uzviknuo je.

Dan ili dva nakon toga, Danil se opet mučio s matematičkim zadatkom. Pokušao ga je riješiti na jedan način. Nije uspio. Pokušao je i na drugi način. Nije uspio. Deset minuta je Danil pokušavao riješiti taj zadatak. Tužno je ustao i otišao u kuhinju. Otac je gulio krumpire pomažući majci da pripremi boršč za večeru. "Tata, ja ne mogu riješiti jedan zadatak," potužio se Danil.

Otac ga je slijedio do računala i Danil mu je pokazao zadatak. Bio je pretežak i za oca.

"Pomolimo se," rekao je. "Bog može riješiti svaki zadatak. Sigurno će ti ponovno pomoći." Otac je pognuo glavu i zatvorio oči. I Danil je pognuo glavu i zatvorio oči.

"Dragi Bože," molio se otac, "hvala Ti što si s nama. Ti znaš da Danil treba pomoć s ovim zadatkom. Mi ga ne razumijemo, ali Ti ga možeš riješiti. Molim Te, pomози nam. Amen."

Otac je podignuo glavu i otvorio oči. I Danil je podignuo glavu i otvorio oči. Zatim je pogledao zadatak na monitoru. I dalje nije znao kako riješiti zadatak.

Otac se vratio u kuhinju i nastavio guliti krumpire.

Pet minuta kasnije, Danil je utrčao u kuhinju.

"Tata, riješio sam zadatak!" uzviknuo je.

Otac je bio presretan.

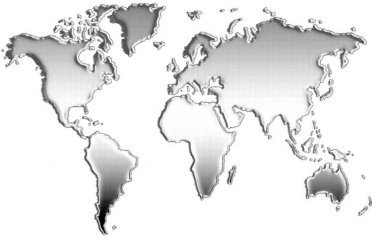
"Bog ti želi pokazati kako On može riješiti svaki izazov, ne samo zadatke iz matematike, već u svakom dijelu tvog života," rekao je.

Danil je znao da je to istina. Bog mu može pomoći u svemu. Samo Ga treba zamoliti.

Dio darova ovog tromjesečja pomoći će u izgradnji posebnog središta u Danilovom rodnom gradu Salehardu, na samom sjeveru Rusije. Djeca i odrasli će u tom središtu imati priliku učiti o Bogu koji čuje svaku molitvu. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Rusiju na zemljovidu. Pokažite i Salehard, jedini grad koji se nalazi na arktičkom krugu.
- ◆ Danil pohađa jedinu online adventističku školu u Rusiji. Ta škola se nalazi u Nižnjem Novgorodu, udaljenom 1.635 kilometara.
- ◆ Pročitajte više o Danilu i njegovom molitvenom životu sljedećeg tjedna.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljivosti iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

20. travnja 2024.

Molitva za zaštitu

Rusija

Danil je bio jako uzbuđen. Trebao je ići na sanjkanje s prijateljima. Volio je sanjkanje!

U nedjelju poslijepodne je radosno gledao kako otac stavlja sanjke u prtljažnik automobila. Njegove sanjke nisu bile bilo kakve sanjke. Danil je imao ljubičaste snowracer sanjke. Te sanjke imaju podignuto sjedalo, upravljač i skije sa strane.

Nakon što su sanjke bile na sigurnom u prtljažniku, Danil je uskočio u automobil. Otac, majka i četiri Danilova prijatelja također su ušli u automobil.

Prije nego što su krenuli, otac je pognuo glavu i pomolio se: “Dragi Bože, molim Te, blagoslovi nas i čuvaj nas. Amen.”

Nakon dvadesetak minuta stigli su na brdo gdje su se trebali sanjkati. Tamo su ih čekali još neki Danilovi prijatelji koji su s ujakom Sergejem stigli drugim automobilom.

Zatim su se Danil i njegovi prijatelji spustili s padine. Bilo je zabavno! Danil je volio letjeti nizbrdo na svojim saonicama. Volio se igrati sa svojim prijateljima. Bio je jako sretan!

Nakon dva sata djeca su se i dalje zabavljala, ali odraslima je bilo hladno i bili su umorni. Rekli su da je vrijeme da se vrate kući.

Djeca su ušla u dva automobila. Ali Danilova majka baš i nije bila spremna otići. Prvo je htjela izuti mokre čizme i obući suhe cipele.

Ali stric Sergej nije htio čekati. “Mi ćemo krenuti kući i naći ćemo se tamo”, rekao je. “Možemo skuhati malo vode i napraviti topli čaj koji će vas čekati kad stignete.”

Svima se svidjela zamisao o toplom čaju nakon hladnih spustova.

Majci nije dugo trebalo da promijeni cipele. Pet minuta kasnije bila je spremna za polazak.

Otac se pomolio: "Dragi Bože, molim Te, blagoslovi nas i čuvaj nas. Amen."

Automobil je prešao samo kratku udaljenost kad im se ukazao neobičan prizor. Ispred njih je bila prometna nesreća. Jedan se automobil zabio u snježni nanos uz rub ceste. Još jedan automobil udario je u drveće.

"Je li to automobil ujaka Sergeja?" upitao je otac kad je stigao do automobila u snježnom nanosu.

Otac je izašao iz automobila baš kad je i ujak Sergej izašao iz automobila u snježnom nanosu.

"Jesi li dobro?" pitao ga je otac.

Bio je dobro. Svi u njegovom automobilu su bili dobro.

Otac je pozvao pomoć, i ubrzo su stigli djelatnici hitne pomoći.

Morali su rasjeći lim automobila koji se zabio u drveće kako bi spasili vozača koji je bio zarobljen u njemu.

Ispostavilo se da je taj vozač bio pijan i da je vozio prebrzo, i to krivom stranom ceste. Skoro je udario u automobil ujaka Sergeja. Ali ujak je skrenuo s ceste u snježni nanos u zadnji čas. Tada je pijani vozač izgubio nadzor nad automobilom i zaletio se u drveće.

Danil je shvatio da je pravo čudo da nitko nije ozlijeđen. Da se vozio u automobilu iza ujaka Sergeja, pijani vozač bi ih udario kad je ujak skrenuo u snježni nanos. Ali velika je nesreća izbjegnuta jer je majka stala kako bi promijenila obuću.

Danil i njegovi prijatelji zagrlili su se s olakšanjem. Zatim su se pomolili.

"Dragi Bože, hvala Ti što smo svi živi i zdravi!" rekao je otac.

I dan-danas se Danil moli prije svakog putovanja. "Znam da Bog čuje molitve", kaže on. "Svojim sam očima vidio kako On odgovara na njih."

Dio darova ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji posebnog središta u Danilovom rođnom gradu, Salehardu, na samom sjeveru Rusije. Djeca i odrasli će u tom središtu imati priliku učiti o Bogu koji čuje svaku molitvu. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Rusiju na zemljovidu. Pokažite i Salehard, jedini grad koji se nalazi na arktičkom krugu. Taj grad je osnovan 1595. godine i danas broji oko 50.000 stanovnika.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljivosti iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

27. travnja 2024.
Izvan ovog svijeta
Rusija

Ivan je volio pisati, pa je bio uzbuđen kad je čuo za veliko natjecanje u pisanju priča. Djeca iz cijele Rusije pozvana su da napišu priču o svemiru. Pisci najboljih priča trebali su upoznati pravog astronauta.

Ivan je pomislio kako bi bilo sjajno upoznati nekoga tko je doista letio u svemir. Činilo mu se zabavno napisati priču o svemiru. Sjeo je i napisao izmišljenu priču o astronautima koji su putovali na asteroid daleko od Zemlje. Priča je ispunila cijele tri stranice, a on ju je nazvao "Nema povratka".

Ivan je dao priču ocu da je pročita. Otac je uočio neke pogrešno napisane riječi i stilske pogreške, te je pomogao Ivanu da ih ispravi. Zatim se Ivan pomolio da Bog blagoslovi njegovu priču i poslao je na natjecanje.

Prošlo je mjesec dana. Prošla su dva mjeseca. Prošla su i tri mjeseca. Ivan je čekao i čekao da sazna je li pobijedio na natjecanju.

Jednog dana je dobio pismo da je pobijedio na natjecanju! Njegova priča je bila izabrana kao najbolja u njegovoj dobnoj skupini. Ivan je bio tako sretan! Sjetio se kako se molio i znao je da je Bog uslišao njegovu molitvu.

Pozvali su Ivana da dođe u gradić na obali kako bi upoznao astronauta na posebnoj svečanosti dodjele nagrada. Bio je tako uzbuđen!

Ali onda je vidio da je svečanost dodjele nagrada zakazana za subotu. Znao je da ne može ići, jer je želio svetkovati subotu. Ivan je postao duboko razočaran. Nije li Bog uslišao njegovu molitvu i pomogao mu da napiše priču koja je osvojila prvo mjesto?

Odlučio se pomoliti. Znao je da Bog čuje molitve.

“Zašto se to dogodilo?” molio se. “Nije li svečanost dodjele nagrada mogla biti u nedjelju ili ponedjeljak, umjesto u subotu, kako bih i ja mogao ići?”

U subotu, kad se Ivan trebao susresti s astronautom na dodjeli nagrada, umjesto toga se u crkvi susreo s Bogom.

Ali astronaut je primijetio da jedan od pobjednika natjecanja ne prisustvuje dodjeli nagrada. Želio je upoznati dječaka koji tako dobro piše priče. I tako je on odlučio otići u Zaokski, grad u kojem je živio taj dječak.

Ivan je bio vrlo iznenađen kad se astronaut pojavio u njegovoj školi. Sva su se djeca okupila u dvorani u toj adventističkoj školi. Astronaut je stajao na pozornici, a ravnatelj je pozvao Ivana da dođe naprijed. Sva djeca su pljeskala i glasno navijala za Ivana dok je hodao prema pozornici.

Astronaut je čestitao Ivanu, koji je blistao od sreće.

“Svijet treba više darovitih ljudi poput tebe!” rekao je.

Potom je poklonio Ivanu zbirku knjiga o svemiru, dvije kape i nekoliko bedževa kakve astronauti nose na svemirskim odijelima kad putuju u svemir.

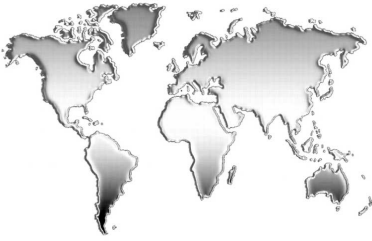
Ivan nije mogao biti sretniji. Bog je čuo njegove molitve! Ne samo da je upoznao stvarnog astronauta, nego su ga i sva djeca u adventističkoj školi upoznala, jer je on bio vjeran Bogu i svetkovao subotu. Bog ga je nagradio jer Mu je bio vjeran i susreo se s Njim u crkvi u subotu, umjesto da se sastane s astronautom na svečanosti dodjele nagrada.

Kad je Ivan bio sam, zahvaljivao je Bogu na Njegovoj ljubavi. “Hvala Ti što sam živ i što si mi dao dar koji imam!” molio se.

Dio darova trinaeste subote prije tri godine otišao je za izgradnju nove školske zgrade za Ivanovu adventističku školu u mjestu Zaokski u Rusiji. Hvala vam na vašim darovima koji će omogućiti većem broju djece da čuju o Bogu koji čuje molitve.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Rusiju na zemljovidu. Pokažite i Zaokski, Ivanov grad koji se nalazi stotinu kilometara južno od Moskve.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimlive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

4. svibnja 2024. Djed Mraz ili Isus? Rusija

Jedanaestogodišnja Kamila prišla je ženi na ulici. Ispružila je ruku u kojoj je držala sočnu, zrelu naranču.

“Želite li naranču?” pitala je.

Žena je bila iznenađena.

“Hvala ti!” rekla je.

Zatim je bolje pogledala Kamilu i vidjela da nije sama. S njom je bilo još šestero djece, a društvo su im pravile dvije odrasle osobe. Svi su bili zamotani u toplu odjeću. Bilo je hladno subotnje poslijepodne u Lipetsku u Rusiji.

Žena je držala naranču u ruci i bila je zadovoljna. Za nekoliko dana su počinjali božićni i novogodišnji blagdani, a Rusi vole slaviti uz naranče. “Odakle ste?” pitala je žena.

“Mi smo iz društva izviđača Zaokski”, rekla je Kamila.

Žena je izgledala zbunjeno.

“Što su to izviđači?” rekla je.

“To je kršćansko društvo za djecu”, rekla je Kamila. “Mi proučavamo Bibliju i stječemo značke učeći razne vještine.”

Žena je izgledala zadivljeno. Vidjela je da jedan od izviđača nosi natpis: “U koga vjeruješ: u Djeda Mraza ili u Isusa?”

“U koga Vi vjerujete?” upitala je Kamila.

Žena se nasmiješila. “Vjerujem u Isusa”, rekla je. “Ovaj drugi je izmišljotina.”

“Ja također!” rekla je Kamila uzvrativši osmijeh.

Kad se žena okrenula da ode, Kamila je povikala: “Sretan Božić! Bog Vas blagoslovio!”

Zatim je drugi izviđač izvukao naranču iz torbe koju je držao njihov vođa. Pružio ju je čovjeku koji je onuda prolazio.

“Želite li naranču?” upitao.

Reakcija je bila ista.

“Da, hvala ti!” rekao je iznenađeni čovjek. “Odakle ste?”

“Mi smo iz društva izviđača Zaokski”, rekao je dječak.

“Što su to izviđači?” pitao je.

Nakon što je dječak objasnio, pokazao je na znak s natpisom: “U koga vjeruješ: u Djeda Mraza, ili u Isusa?”

Čovjek se nasmijao. “Pa naravno da vjerujem u Djeda Mraza”, rekao je. Ali izviđači su vidjeli da se šali. Dok je čovjek odlazio, bilo je jasno da razmišlja o Isusu. Dječak je povikao: “Sretan Božić! Bog Vas blagoslovio!”

Tako su Kamila i druga djeca dijelili naranču za narančom u snježno subotnje poslijepodne. Činilo se da se svi pitaju: Odakle ste i što su to izviđači? Jedna je žena rekla da vjeruje u Isusa jer ju je izlijčio od raka. Druga je žena zamolila izviđače da se mole za njezino zdravlje. Jedan djed je tražio pomoć oko unosa telefonskog broja u mobitel. Svi su bili iznenađeni i sretni što su dobili naranče.

Kad su poklonili i posljednju naranču, Kamila i ostala djeca vratila su se u crkvu gdje su se sastajali tijekom vikenda. Kamila je napamet naučila pedesetak biblijskih redaka kako bi mogla sudjelovati u biblijskom natjecanju koje se zvalo “Pamćenje bisera”, a održavalo se svake godine uoči Božića i Nove godine.

Ali sada je Kamila zaključila da to biblijsko natjecanje nije nešto najnevjerojatnije što joj se dogodilo tog vikenda. Najčudesnije tijekom vikenda bilo je dijeljenje naranči i govorenje ljudima o Isusu.

“Na kraju dana osjećala sam se vrlo zadovoljno i blizu Bogu”, rekla je Kamila.

Dio darova trinaeste subote prije tri godine otišao je za izgradnju nove školske zgrade za Kamilinu adventističku školu u mjestu Zaokski u Rusiji. Hvala vam što svojim darovima podupirete širenje Radosne vijesti diljem svijeta!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite djeci Rusiju na zemljovidu. Pokažite i Zaokski, Kamilin grad koji se nalazi stotinu kilometara južno od Moskve, i grad Lipetsk, smješten tristo osamdeset kilometara jugoistočno.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

11. svibnja 2024.

Dva uha koja čuju

Bjelorusija

Koliko ušiju imaš? Dva! Koliko ušiju ti treba? To je već malo teže pitanje. Naravno, djevojčice i dječaci mogu čuti i samo s jednim uhom.

Ales je rođen u Bjelorusiji, i mogao je čuti samo na jedno uho. Ales je rođen mjesec dana prerano. Nije bio težak kao druga novorođenčad. Kad je imao tri mjeseca, majka ga je odvela k liječniku na ispitivanje. Tijekom tih ispitivanja liječnik je zaključio da Ales može čuti samo na jedno uho.

Majka je bila iznenađena. Ona je radila s djecom koja su bila gluha. Voljela ih je jednako kao i svu djecu koja su mogla čuti. Ali nikad nije niti zamišljala da njezino vlastito dijete neće čuti na oba uha.

Mislila je da je liječnik pogriješio. Budući da je radila s djecom koja su bila gluha, znala je kako se provode ispitivanja sluha. Tako je i ona provela ispitivanje sluha na malenom Alesu. Njezina ispitivanja su pokazala da Ales zapravo ne čuje ni na jedno uho.

Ali majka i dalje nije htjela vjerovati u to. Odvela je Alesa u posebnu bolnicu za djecu s poteškoćama sa sluhom. Liječnici su proveli dodatna ispitivanja. Majka je pratila ispitivanja na monitoru. Vidjela je duboko u Alesove uši. Jedno uho je izgledalo uobičajeno dobro, ali drugo nije. Majka je shvatila da se ništa ne može učiniti. Počela je plakati.

Ali liječnik nije želio gledati njezine suze. “Zašto plačete?” rekao je grubo. “Vaš sin može čuti na jedno uho, to je dovoljno.”

Kad su se vratili kući, majka je i dalje plakala. Zatim je počela razgovarati s Bogom.

“Zašto si dopustio da se ovo dogodi?” pitala je.

Nakon nekog vremena pustila je glazbu na svojem mobitelu. Počela je svirati predivna himna. To je bila pjesma “Tebi, o Bože moj”. Majka je čula tu himnu mnogo puta još otkako je bila dijete. Ali je sada po prvi put osjetila da je Bog stvarno blizu nje. Bilo je dobro znati da je Bog u blizini. Ali majka još uvijek nije htjela vjerovati da Ales neće moći čuti na jedno uho. Ona je znala da Bog može čuti s oba uha. Nastavila je razgovarati s Bogom. “Čuj me,” rekla je. “Ti možeš učiniti sve. Ako si dao život mojem sinu koji čuje samo na jedno uho, Ti ga možeš i izliječiti i dati mu život s oba uha.”

Prošla su tri mjeseca i došao je očev rođendan. Otac nije želio tortu za svoj rođendan. Nije želio nikakve poklone. Samo je htio da Ales može čuti na oba uha.

“Naš sin će čuti,” rekao je majci. “Bog će to učiniti kao poklon za moj rođendan.”

On i majka su se pomolili i otišli u bolnicu na još jedno ispitivanje. Dok su čekali, nigdje nije bilo mjesta za sjesti. Majka je držala Alesa na rukama, i to joj je postalo jako teško. On je imao samo dva i pol kilograma, a majci je djelovalo kao da ima deset kilograma.

Napokon ih je liječnik pozvao. Kad je završio s ispitivanjem, rekao je: “Vaš sin čuje savršeno na oba uha.”

Majka nije mogla vjerovati svojim ušima. Bila je presretna. “Ovo je Božje čudo!” uzviknula je.

Stvarno, to je bilo pravo čudo. Majka je prije samo tri mjeseca na monitoru vidjela unutrašnjost Alesovih ušiju. Vidjela je da ni jedan liječnik ne može pomoći Alesu. Ali veliki Liječnik, Isus Krist, izliječio je njezinog dječaka, i on je sada mogao čuti na oba uha.

Otac je plakao od sreće kad je čuo novosti. Bio je presretn što mu je Bog dao tako predivan poklon za rođendan.

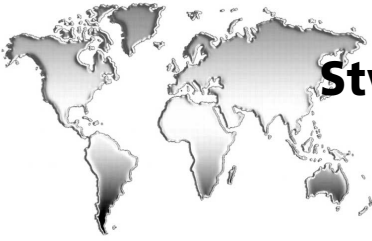
Danas Ales ima šest godina i savršeno čuje na oba uha. On koristi svoje uši kako bi naučio biblijske retke napamet. On koristi uši da nauči pjesme. Njegova je želja da koristi

uši kako bi jednog dana postao liječnik koji će pomagati drugim djevojčicama i dječacima. On zna da je njegov sluh dar od Boga.

Dio darova trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će u otvaranju posebnog središta u Bjelorusiji gdje će mladi imati priliku naučiti više o Bogu koji čuje molitve. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote u ovom tromjesečju.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Bjelorusiju na zemljovidu. Zatim pokažite i glavni grad, Minsk, u kojem će darovi od ovog tromjesečja pomoći u otvaranju središta utjecaja za mlade.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

18. svibnja 2024.

Stvaranje prijateljstva

Uzbekistan

Desetogodišnja Daša iz Uzbekistana je nakon škole razgovarala sa svojim prijateljima, kad je ugledala djevojčicu koja je prolazila u blizini. Nešto nije bilo u redu. Djevojčica je nosila plavu suknju. Ali suknja nije stajala kako treba. Dio suknje je stršao u zrak.

Daša je viknula: “Hej, djevojčice!”

Ali djevojčica je nije čula i nastavila je hodati.

Daša je otrčala do nje i izvukla zgužvani dio suknje. Djevojčica je bila zbunjena. Nije znala što se događa. Ali shvatila je da joj je Daša pomogla tako što joj je izravnala suknju.

“Hvala ti!” rekla je.

Nekoliko dana kasnije, Daša je ponovno vidjela tu djevojčicu. Ovoga puta ona je stajala sa svojom majkom.

Djevojčica se okrenula majci i rekla joj: “To je ta djevojčica!” Zatim je pogledala Dašu i rekla: “Zdravo! Dođi upoznati moju majku.”

Daša im je prišla.

“Nastja mi je rekla da je upoznala jednu dragu djevojčicu u školi,” rekla je Nastjina majka. “Rekla je da bih te trebala upoznati. Drago mi je!”

I Daši je bilo drago što je upoznala Nastju i njezinu majku. Sramežljivo se nasmiješila. Kad se okrenula da krene kući, Nastjina majka ju je snažno zagrlila. Zatim joj je pružila kolačić i poljubila je. Daši se svidio kolačić, zagrljaj i poljubac.

Nakon toga, Daša je dotrčala do Nastjine majke svaki put kada bi je vidjela. Nastjina majka ju je svaki put zagrlila i upitala: “Kako si danas?” Daša je postala prijateljica s Nastjom i njezinom majkom.

Nakon nekog vremena Nastjina majka ju je upitala: “S kim živiš?”

“Živim sa svojom bakom,” rekla je Daša.

Nastjina majka je pozvala Dašu i njezinu baku da ih dođu posjetiti. Ali baka nije nikako mogla pronaći vremena za to. Prije nego što je Daša shvatila, školska godina je završila i više nije išla u školu. Više nije susretala Nastju i njezinu majku. Nije ih mogla niti nazvati jer nije imala njihov broj telefona. Baka ju je poslala da provede ljeto sa svojom majkom u drugom gradu.

Daši je nedostajala njezina baka, i one su svaki dan razgovarale telefonom. Jednoga dana baka je rekla kako joj je Nastjina majka došla u posjet. Nastjina majka je nastavila posjećivati baku skoro svakog dana. “Ona je dobra žena,” rekla je baka.

Kad je škola ponovno počela, Nastjina majka je pozvala Dašu i baku na ručak. Pozvala ih je i da ponovno dođu. “Nemojte doći na ručak samo jednom,” rekla je. “Dođite svake subote.”

Daša i baka su počele odlaziti Nastjinoj kući svake subote. Daša je saznala da su Nastja i njezina obitelj adventisti, i da oni u svojem domu svetkuju subotu. Nastjini roditelji su se preselili u grad kako bi naučili ljude o Isusu i nadali su se da će jednoga dana otvoriti crkvu. Daša i njezina baka su bili prvi posjetitelji njihove kućne crkve.

Nakon nekog vremena baka se razboljela i nije više mogla dolaziti na bogoslužja u Nastjinoj kući. Ali Daša je nastavila odlaziti sama. Uskoro je počela i čitati Bibliju svaki dan. Počela se moliti i primijetila je kako Bog čuje njezine molitve. Jednom joj se jako svidjela jedna haljina, te se molila i molila da je dobije. I dobila ju je!

Danas Daša ima šesnaest godina i svake subote odlazi u kućnu crkvu. Kućna crkva je u međuvremenu narasla, pa sada tamo dolaze i drugi dječaci i djevojčice. Oni čak imaju i svoje izviđačko društvo u koje dolazi desetero djece.

Daša jako voli biti u društvu izviđača, voli slaviti Boga subotom i voli Nastju i njezinu obitelj. Ona želi predati svoje srce Isusu.

Dio darova od ovog tromjesečja pomoći će u otvaranju prve adventističke osnovne škole u Uzbekistanu. Daša je upoznala Nastju i njezinu majku u državnoj školi koja ne uči djecu o Bogu. Vaši darovi pomoći će da se otvori adventistička škola u kojoj će djeca moći učiti više o Bogu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Uzbekistan na zemljovidu. Zatim pokažite i glavni grad, Taškent, u kojem će darovi od ovoga tromjesečja pomoći u otvaranju adventističke osnovne škole.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Na slici Daša nosi haljinu koju je dobila kao odgovor na svoje molitve.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

25. svibnja 2024.

Otvor na srcu

Uzbekistan

Lera je rođena u Uzbekistanu s otvorom na srcu. Kad je imala četiri godine, liječnik je rekao da ona mora ići na operaciju kako bi joj popravili srce, inače će umrijeti.

Ali operacija srca je bila jako skupa. Lerini roditelji nisu imali toliko novca. Nisu znali što da učine. Ni Lerina baka, koja je živjela s njima, nije imala dovoljno novca. Ali ona je znala što treba učiniti. Ona se molila. “Dragi Bože,” rekla je, “molim Te, daj da moja malena Lera ostane živa.”

Jedna druga liječnica je čula o Lerinom srcu. Ona je bila kršćanka. Znala je da si Lerina obitelj ne može priuštiti operaciju. Ona je malo istražila i saznala je da su se neki ljudi u Južnoj Koreji odlučili složiti i platiti operacije za osmero djece iz Uzbekistana svake godine. Molila se da Lera bude prihvaćena u taj program.

Nakon molitve, majka je došla Leri.

“Ići ćeš u Južnu Koreju,” rekla je. “Tamo će ti dati da jedeš puno sladoleda. Želiš li ići?”

Lera je voljela jesti sladoled. “Da, hoću ići!” rekla je.

Baka je također željela ići. Imala je dovoljno novca da si kupi kartu za zrakoplov. Ali ljudi iz Južne Koreje su joj odgovorili da ipak ne može ići. “Samo dijete može doći,” javili su.

Lera je ušla u zrakoplov sa sedmero druge djece i odletjela je u Južnu Koreju. Bilo im je čudno upoznati nove liječnike u Južnoj Koreji. Liječnici su djelovali pomalo uplašeno kad su vidjeli Leru. Ona je bila najmanja i najmlađa od sve djece. Bili su iznenađeni da je i ona odabrana za operaciju.

“Ona je tako malena,” rekao je jedan od liječnika.

“Kako su joj dopustili da dođe ovamo?” pitao se drugi. Ali oni su obećali da će učiniti sve što mogu da im pomognu.

Dva dana nakon što je Lera stigla, upoznala je ljubaznu liječnicu koja ju je pitala: “Što najviše voliš jesti?”

To je bilo jednostavno pitanje.

“Sladoled!” uzviknula je Lera.

Liječnica ju je odvela do trgovine i Lera je izabrala sladoled od pistacije. Liječnica je kupila sladoled i za svu ostalu djecu.

Lera je bila zadnja od osmero djece koja je otišla na operaciju. Kad su liječnici završili, proglasili su operaciju uspješnom. Uspjeli su zatvoriti otvor na srcu.

Dva tjedna kasnije Lera je odletjela kući. Sa sobom je ponijela i torbu punu olovaka, bilježnica i albuma sa slikama iz Koreje. To su bili pokloni koje je dobila od liječnika.

U Uzbekistanu se Lera brzo oporavila. Nije se razboljela niti imala kakvih drugih smetnji. Bila je zdrava.

Otac je bio sretan. Majka je bila sretna. Ali sretnija od svih je bila baka.

Svake večeri baka ju je pozivala da se zajedno pomole prije spavanja.

Starica i djevojčica kleknule su pored kreveta. Baka se prva pomolila: “Hvala Ti što si bio uz moju unuku kad je išla u Južnu Koreju,” rekla je. “Hvala Ti što si joj dao život!”

Zatim se Lera molila: “Bože, hvala Ti za sve. Amen.”

Danas je Lera snažna i zdrava djevojčica. Ona je dio izviđača koji pjevaju u crkvi, i ona k tome svira violinu. Jedini podsjetnik na otvor na njezinom srcu je ožiljak na prsima koji joj je ostao od operacije.

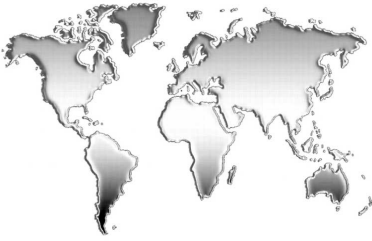
“Taj ožiljak me podsjeća na to kako mi je Bog spasio život,” kaže ona. “Da nisam otišla na tu operaciju, umrla bih. Bog me je blagoslovio.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju adventističke osnovne škole u Uzbekistanu, gdje

Lera živi. Hvala vam za vaše velikodušne darove koji potpomažu objavljivanje Radosne vijesti cijom svijetu!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite na zemljovidu Uzbekistan i Južnu Koreju, kamo je Lera otišla na operaciju. Zatim pokažite i glavni grad, Taškent, gdje će darovi od ovog tromjesečja pomoći u otvaranju adventističke osnovne škole.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

1. lipnja 2024.
U Božjim rukama
Gruzija

Znate li kako se pravilno sjedi na stolcu?

Hačik je znao kako treba sjediti u svojem stolcu.

On je bio maleni dječak u Gruziji. Ipak, znao je da za vrijeme doručka, ručka i večere mora sjediti u svojem posebnom stolcu. Majka ga je svaki put posjela na isto mjesto za vrijeme doručka, ručka ili večere.

Ali jednog dana Hačik je odlučio iskušati nešto novo.

Majka ga je prije večere posjela na njegov stolac. Za večeru su imali tijesto s kiselim vrhnjem. Hačik je jako volio to jelo.

Ali ovoga puta mu se činilo da bi ono bilo još boljeg okusa kad bi sjedio na naslonu za ruke, umjesto na mjestu gdje je trebao sjediti.

Hačik se izmigoljio iz sjedala i sjeo na naslon za ruke. Svidjela mu se novostečena sloboda. Njegove noge više nisu bile zarobljene ispod stola na kojemu se nalazila njegova večera.

Hačiku se svidio i novi pogled. Pogledao je okolo po sobi i jeo tijesto s kiselim vrhnjem.

Odjednom je pao unatrag.

Majka je vidjela Hačika kako pada s naslona za ruke njegovog stolca. Bila je u kuhinji, ali predaleko da ga uhvati.

Hačik je pao na pod i jako udario glavom.

Majka je vrisnula i dotrčala do svojeg dječčića.

Nekoliko minuta se Hačik uopće nije micao. Njegove oči su bile otvorene i tupo su gledale u jednu stranu.

Majka je zagrlila dječčića i počela se moliti.

“Bože, pomози mu, molim Te,” rekla je. “Vrati mi mojeg sina. Nikada više neću dopustiti da se ovako nešto dogodi.”

Vrijeme je izgledalo kao da stoji.

Odjednom je Hačik počeo plakati.

Kad je majka čula plač, to ju je podsjetilo kako je Hačik plakao kad se rodio.

Bilo je kao da se ponovno rodio.

Hačik je pogledao majku. Njegove oči su bile u redu. Mogao ju je vidjeti. Nije se sjećao što se dogodilo. Znao je samo da ga boli glava.

Ali majka se sjećala što se dogodilo. To je bilo zastrašujuće iskustvo.

Zahvalila je Bogu.

“Hvala Ti, Bože, što si probudio mojeg sina i dao mu život,” zahvaljivala je.

Majka je pozvala hitnu pomoć.

Ali kad je hitna pomoć stigla, Hačiku nije bilo ništa. Iako je udario glavom, bio je u redu.

“Hajde da ga odvezemo u bolnicu samo da budemo sigurni,” rekao je jedan od bolničara.

U bolnici je liječnik rekao Hačiku da je potpuno zdrav. Bio je zdrav dječak s malo bolnom glavom.

Nakon tog dana majka je shvatila nešto novo o Bogu. Shvatila je kako su svi životi — Hačikov život, njezin život, svačiji život — u Božjim rukama.

Ona je jako sretna zbog toga. I Hačik također.

“Moj život je u Božjim rukama,” kaže on.

Dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će u otvaranju zdravstvenog središta u Gruziji, gdje živi Hačik. Hvala vam za vaše velikodušne darove!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Gruziju na zemljovidu. Pokažite i Ckaltubo, mjesto u kojem se uskoro treba otvoriti zdravstveno središte kao jedan od projekata ovoga tromjesečja.
- ◆ Pogledajte kratki uradak o Hačiku na YouTubeu: bit.ly/Khachik-ESD.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

8. lipnja 2024.
Dar od Boga
Gruzija

Kad je Lana imala dvije godine, majka ju je upitala što želi za Novu godinu.

To je bilo uobičajeno pitanje u Gruziji. U mnogim zemljama roditelji pitaju djevojčice i dječake što žele za Božić. Ali u Gruziji, gdje je Lana živjela, roditelji pitaju svoju djecu što žele dobiti za Novu godinu. Djeca u Gruziji željno iščekuju Novu godinu kako bi otvorila lijepo zamotane darove ispod jelki u svojim domovima.

“Što želiš za Novu godinu?” upitala je majka Lanu.

“Želim malog brata”, rekla je Lana.

Majka je bila iznenađena. Lana je bila jedino dijete u obitelji. Majka ne bi imala ništa protiv da joj za Novu godinu pokloni malog brata. Ali majka nije mislila da može imati još djece.

Lana za tu Novu godinu nije dobila mladeg brata.

Kad je Lana imala tri godine, majka ju je ponovno pitala što želi za Novu godinu.

“Želim malog brata”, rekla je Lana.

Majka je bila iznenađena. Mislila je da je Lana zaboravila svoju želju od prošle godine. Ona ne bi imala ništa protiv da joj za Novu godinu pokloni malog brata. Ali majka nije mislila da može imati još djece.

Lana ni za tu Novu godinu nije dobila mladeg brata.

Kad je Lana imala četiri godine, majka ju je ponovno pitala što želi za Novu godinu. Lana se nije predomislila. “Želim malog brata”, rekla je.

Kad je imala pet godina, majka ju je ponovno pitala. Ali ovog puta Lana je rekla: “Želim lutku.”

I tek tako, zaboravila je želju za mladim bratom. Umjesto toga, tražila je igračke. Ali majka nije zaboravila.

Kad je Lana imala devet godina, majka je zatrudnjela. Nije mogla vjerovati! Nije mislila da će moći imati još djece, a sada je nosila sinčića. Odmah je pomislila da je dijete sigurno dar od Boga. Dugo nije razmišljala o Bogu, a sada je jedva čekala da rodi.

Kad je Lana saznala da će dobiti brata, odmah se sjetila svoje novogodišnje želje iz ranog djetinjstva.

“Možemo li ga nazvati Aleks?” pitala je.

“Aleks?” rekla je majka. “U redu, ako je to ono što želiš. Nazvat ćemo ga Aleks.”

Majka je malog Aleksa donijela kući iz bolnice na Lanin deseti rođendan. Lana ga je odmah poželjela držati u naručju. Bila je tako sretna. Majka nije imala vremena ispeći tortu ili kupiti rođendanski poklon. Ali to je bilo bolje od bilo kakve torte ili rođendanskog dara. To je bilo bolje i od novogodišnjeg poklona. Imala je malog brata!

“Mali brat je bolji od kolača”, rekla je.

Aleks je stvarno bio dar od Boga. Prije njegovog rođenja njegova obitelj nije mnogo razmišljala o Bogu. Zatim je susjed vidio Aleksa i rekao majci za adventistički dječji vrtić u kojem bi se dječak mogao igrati i učiti o Bogu. Majka je počela voditi Aleksa u taj dječji vrtić. Ona i druge majke proučavale su Bibliju s voditeljem crkve dok su se njihova djeca igrala. Danas Aleksova obitelj ide u crkvu subotom, a Lana je postala izviđačica.

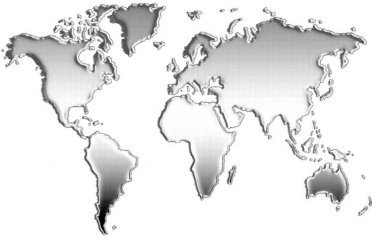
Majka je tako sretna što se Aleks rodio. Ne samo da je obitelj dobila sina, nego je dobila i Oca na Nebu. Zahvaljujući Aleksu, cijela obitelj sada poznaje i voli Boga.

“Ja sam dar od Boga”, kaže Aleks.

Dio darova trinaeste subote od ovog tromjesečja pomoći će u otvaranju zdravstvenog središta u Gruziji, gdje Aleks živi. Hvala vam za vaše velikodušne darove!

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Gruziju na zemljovidu. Pokažite i Ckaltubo, mjesto u kojem će se otvoriti zdravstveno središte kao jedan od projekata ovog tromjesečja.
- ◆ Pogledajte kratki uradak o Aleksu na YouTubeu: bit.ly/Alex-ESD.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

15. lipnja 2024.

tko zna budućnost?

Armenija

Baka Roza se bojala kakva ih budućnost čeka u Armeniji. Što će se dogoditi sutra? Hoće li ona biti zdrava? Hoće li njihova obitelj biti sigurna? Hoće li ona imati puno unučadi?

Odlučila je saznati. Čula je za ženu vračaricu koja proriče budućnost u zamjenu za novac.

Ta vračarica je živjela dosta daleko od bakine kuće. Bilo joj je predaleko da bi pješice otišla do tamo. Nije bilo ni autobusa. I tako je baka Roza odlučila naručiti taksi.

“Kamo idete?” upitao ju je vozač taksija.

Baka Roza je odgovorila kako namjerava posjetiti vračaricu i dala mu je adresu na koju bi je trebao odvesti.

“Zašto želite ići k vračarici?” upitao ju je vozač. “Samo Bog zna budućnost! Bilo bi bolje da razgovarate s Njim.”

Baka Roza je željela saznati više o Bogu. Kršćani žive u Armeniji stotinama godina. Zapravo, Armenija je bila prva zemlja na svijetu koja je službeno prihvatila kršćanstvo još 301. godine. Ali tada je bila 1964. godina i kršćanstvo je bilo zabranjeno. Armenija je bila dio Sovjetskog Saveza, u kojem se učilo da Bog ne postoji. Ljudi koji su govorili o Bogu i čitali Bibliju mogli su završiti u zatvoru.

“Ja sam Garnik,” rekao je vozač taksija. “Umjesto da idete vračarici, dođite u moju kuću. Ja ću vas iz Biblije poučiti o Bogu.”

Baka Roza je otišla u Garnikovu kuću. On je otvorio svoju Bibliju i govorio joj je o Bogu koji je stvorio nebo i Zemlju. Zatim ju je pozvao da ponovno dođe u subotu. U njihovom mjestu nije bilo adventističke crkve, pa se skupina vjernika subotom sastajala u njegovom domu.

Baka Roza je počela svake subote dolaziti na bogoslužja i slaviti Boga s Garnikom i ostalim adventistima. Saznala je i da je Bog zabranio ljudima da odlaze k vračevima. Biblija kaže: "Neka se kod tebe ne nađe nitko tko bi se bavio gatanjem, čaranjem, vraćanjem i čarobnjaštvom; nitko tko bi bajao, zazivao duhove i duše predaka ili se obraćao na pokojnike. Jer tko god takvo što čini, gadi se Jahvi." (Ponovljeni zakon 18,10-12)

Baka Roza je također naučila da je vozač taksija bio u pravu kad joj je rekao da samo Bog zna budućnost. Ona je odlučila predati svoj život Bogu i krstila se. Nakon toga je više nije bilo strah što donosi budućnost. Umjesto toga, razgovarala je s Bogom o budućnosti. Zamolila je Boga da joj očuva zdravlje. Molila Ga je i da njezina obitelj bude na sigurnom te da čuva njezine unuke.

Nakon mnogo vremena jedan od njezinih unuka, Jakov, počeo je subotom odlaziti na bogoslužja u kućnu crkvu vozača taksija. Uskoro je i jedna od njezine četiri kćeri bila krštena. Baka Roza se nastavila moliti za svoju obitelj. Molila se za budućnost u kojoj će svi oni zajedno vjerovati u Boga i biti spašeni.

Nakon nekog vremena Sovjetski Savez se raspao i Armenija je postala neovisna država u kojoj ljudi mogu slobodno vjerovati u Boga.

Nažalost, baka Roza je umrla godinu dana nakon toga, kad je imala šezdeset i osam godina. Ali Bog je nastavio uslišavati njezine molitve. Njezina obitelj se sastala na pogrebu i slušali su kako dvoje adventista, koji su jako voljeli baku Rozu, govore o Božjoj ljubavi. Ta poruka je dotaknula njihova srca i oni su počeli proučavati Bibliju.

Godinu dana kasnije kršteno je devetero članova obitelji bake Roze, uključujući i njezinog sina, kćeri i nekoliko unučadi, te Jakova koji je s njom odlazio na bogoslužja u kuću vozača taksija. Jakov je počeo održavati subotnja bogoslužja u svojoj kući. Kako je sve više i više članova obitelji počelo

dolaziti, kuća je ubrzo postala premala. Jakov je morao unajmiti prostor u kojem su nastavili održavati svoja subotnja bogoslužja.

Kad se baka Roza molila za dobru budućnost svoje obitelji, nije mogla niti zamisliti da će Bog odgovoriti na način da baš u tom mjestu postavi adventističku crkvu punu pripadnika njezine obitelji. Danas tamo tridesetero ljudi proslavlja Boga svake subote.

Jakov, koji je dosad pomogao u osnivanju mnogih adventističkih crkava diljem Armenije, jedva čeka da ponovno sretne baku Rozu prigodom Isusovog drugog dolaska.

“Ona će biti iznenađena kad vidi postignuća svojih molitava,” kaže on. “Osnovali smo čak i crkvu!”

Dio darova ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju središta utjecaja, što će pomoći obiteljima u Armeniji da čuju o Bogu. Hvala vam za vaše velikodušne darove trinaeste subote.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Armeniju na zemljovidu. Pokažite i Gavar, mjesto gdje Jakov živi, te Erevan, glavni grad Armenije i mjesto u kojem se uskoro treba otvoriti središte utjecaja za obitelji.
- ◆ Pogledajte kratki uradak o Jakovu na YouTubeu: bit.ly/Yakov-ESD.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

22. lipnja 2024.

Proljeće, škola i subota

Armenija

Kad se vratila kući iz škole, Suzana je imala tužan izraz lica .

“Majko, u školi pripremaju proljetni talent šou”, rekla je.

Majka je bila iznenađena. Obično je Suzana voljela školske slobodne aktivnosti i željela je sudjelovati u njima.

Majka i kći su sjele i počele razgovarati.

Suzana je rekla da je učitelj u školi najavio da će djeca sudjelovati u posebnom dvosatnom programu kako bi proslavila dolazak proljeća nakon hladne zime. Učiteljica je rekla Suzani da će ona recitirati pjesmu slavnog armenskog pjesnika i otpjevati jednu armensku pjesmu sa školskim zborom.

“Učitelj je rekao da sva djeca moraju sudjelovati”, rekla je Suzana. “Ali talent šou će biti u subotu.”

Sada je majka shvatila zašto je Suzana razočarana. Privila je djevojčicu uza se.

“Pomolimo se za to”, rekla je. “Sve je u Božjim rukama. Najvažnije nam je da pokažemo svoju ljubav prema Bogu držeći se Njegovog zakona.”

Suzana je znala da je Bog u četvrtoj zapovijedi rekao: “Sjeti se da svetkuješ dan subotnji. Šest dana radi i obavljaš svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi...” (Izlazak 20,8-10) Škola i školski programi bili su posao.

Majka je molila: “Dragi Oče, zahvaljujemo Ti što si dao Suzani priliku da sudjeluje u proljetnom talent šou, i za darove koje si joj dao. Mi želimo držati tvoj Zakon i biti vjerni Tebi. Molimo Te da omogućiš da sudjelujemo u tom programu, ako je to Tvoja volja. Amen.”

Suzana je nakon te molitve bila smirena. Otišla je u svoju sobu napisati zadaću.

Te večeri majka je nazvala učitelja i objasnila mu da Suzana neće moći sudjelovati u proljetnom programu zbog svetkovanja subote.

“Vi znate da smo mi kršćani i da je subota važan dan za nas”, rekla je. “Mi držimo Božje zapovijedi, a u njima je naređeno svetkovanje subote.”

Pitala je učitelja može li premjestiti talent šou na neki drugi dan u tjednu.

“Ne možemo promijeniti dan,” rekao je učitelj. “Ne postoji drugi koji nam odgovara, a već smo i dogovorili sve što je potrebno za održavanje tog programa.”

Činilo se da nema izlaza.

No, već sljedećeg jutra taj dan je promijenjen!

Majka je za to saznala kad je provjerila obavijesti na online skupini za roditelje i učitelje iz škole. Jedna majka je napisala poruku da joj je učitelj, kad je tog jutra vodila dijete u školu, rekao da je talent šou prebačen sa subote na petak.

Majka je odmah pozvala učitelja da mu zahvali.

“Hvala vam što ste premjestili talent šou na drugi dan u tjednu”, rekla je.

“Učinio sam to samo za vas”, rekao je učitelj.

Majka nije mogla vjerovati svojim ušima.

“Hvala Vam, hvala!” rekla je.

Kad se Suzana vratila kući iz škole, majka joj je rekla dobre vijesti.

Djevojčica je bila tako sretna! Osmijeh joj je sjao poput sunca. Shvatila je da je važno držati se Božjeg zakona. Također je shvatila da je molitva vrlo moćna. Ipak je mogla sudjelovati u talent šou.

Dio darova ovog tromjesečja pomoći će u otvaranju središta utjecaja koje će pomoći obiteljima u Armeniji da čuju o Bogu. Hvala vam za vaše velikodušne darove trinaeste subote.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Armeniju na zemljovidu. Pokažite i Erevan, glavni grad Armenije i mjesto u kojem se treba otvoriti središte utjecaja za obitelji.
- ◆ Pogledajte kratki uradak o Suzani na YouTubeu: bit.ly/Syuzanna-ESD.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

29. lipnja 2024.

Danielov dan

Armenija

Kako budući misionar provodi svoj dan? Otac i majka imali su osmišljen raspored za četverogodišnjeg Daniela u Armeniji.

Daniel točno zna što treba učiniti kad se ujutro probudi. Prvo što učini je da lijepo pospremi krevet i umije se. Zatim pročita jedno poglavlje iz svoje dječje Biblije. On čita vrlo sporo, ali zna čitati. Nakon čitanja, on pet do deset minuta vježba. Nakon toga se pridružuje ocu i majci u dnevnom boravku na obiteljskom bogoslužju.

Jednog jutra Daniel je zatekao oca kako radi na svojem laptopu na kauču. Otac je odložio laptop kad je majka ušla iz kuhinje. Njih troje su kleknuli da se mole, a Daniel je prvi počeo.

“Hvala Ti što si mi dao novi dan i što si me probudio”, molio se. “Pomozi mi da budem dobar dječak. Pomozi mi da Te volim.”

Sjedeći na dvosjedu majka je otvorila dječju Bibliju i pročitala događaj o Isusovom raspeću. Daniel je bio iznenađen što su rimski vojnici zabijali čavle u Isusove ruke i noge na križu. Znao je da je to jako boljelo i bio je jako tužan zbog toga.

Nakon proučavanja, Daniel je otišao za kuhinjski stol na doručak. “Isuse, molim Te, blagoslovi ovu hranu. Amen,” molio je.

Zatim je uživao u svojem omiljenom doručku: heljdinoj kaši, kruhu koji je ispekla majka, jogurtu od vanilije i banani.

Majka je rekla da je važno prošetati nakon jela, pa je Daniel oprao zube i otišao s njom u dvadesetminutnu šetnju.

Dok su šetali, Daniel je pričao o svojoj omiljenoj temi: psima. Kad je završio priču o psima, majka je govorila o jednoj od svojih omiljenih tema: lijepom ponašanju.

“Ako te neki dječak, ili djevojčica uzruja, što trebaš učiniti?” pitala je.

Daniel nije bio siguran.

“Moraš se moliti Bogu da ti pomogne oprostiti tom dječaku ili djevojčici”, rekla je majka.

Daniel je klimnuo glavom. Znao je što treba učiniti ako bi se osjećao uzrujanim: molio bi se Bogu.

Kad su se vratili kući, Daniel se otišao igrati autićima dok je majka pripremala ručak. Za ručak je uživao u varenikima ili okruglicama punjenim pire krumpirom.

Nakon što je oprao zube, igrao se kockama i drugim igračkama do večere. Zatim je pospremio svoje igračke i večerao. Nakon što je oprao zube, otišao je s majkom na pripremu zбора u adventističku crkvu. Daniel je pjevao u dječjem zboru, a majka je bila voditeljica tog zбора.

Vrativši se kući, Daniel i majka su otišli do hladnjaka u kuhinji. Htjeli su pogledati raspored koji je bio na vratima hladnjaka. Taj raspored je bio popis obveza koje Daniel treba obaviti svakog dana u tjednu. Majka je čitala s popisa.

“Ustati do osam sati ujutro”, pročitala je. “Da, bio si budan”, rekla je i stavila kvačicu.

Daniel se nasmiješio.

“Pospremiti krevet”, pročitala je majka. Još jedna kvačica.

“Vježbati.” Kvačica.

“Čitati Bibliju.” Kvačica.

“Oprati zube.” Kvačica.

Ostalo na popisu uključivalo je dobro ponašanje, dijeljenje igračkaka, neometanje, pospremanje svoje sobe i traženje oprostа ako je potrebno.

Na kraju popisa majka je pročitala: “Otići u krevet do 21.30 sati.”

“Koliko je sati?” pitala je majka.

Daniel je izgledao pomalo zabrinuto sve dok majka nije pogledala na sat i uvjerala ga da još nije prošlo vrijeme za spavanje. Kvačica.

Daniel, majka i otac pomolili su se zajedno na večernjem bogoslužju, a zatim je dječak otišao spavati.

Ocu i majci se sviđa takav popis obveza na hladnjaku, jer znaju da to pomaže Danielu da razvije dobre navike. Žele da se sjeti provoditi vrijeme s Bogom svaki dan. Žele da bude jak i zdrav. Žele da voli Boga i druge tako što će biti ljubazan, strpljiv i što će opraštati bližnjima. Njegova tablica temelji se na zamislima iz Biblije. Otac i majka se nadaju da će, poučavajući Daniela dobrim navikama danas, on postati hrabar Božji misionar.

I Danielu se sviđa ta tablica. Posebno mu se sviđa što ima subotnje iznenađenje. Dok je te večeri tonuo u san, željno je razmišljao o suboti koja će uskoro doći. Nakon zalaska sunca u petak, stajao bi ispred hladnjaka dok bi otac brojao kvačice na tablici za protekli tjedan. Ako ih ima dovoljno, dobit će nagradu. Već je odabrao svoju nagradu za taj tjedan: volio bi dobiti plišanog psića.

Dio današnjeg dara pomoći će u otvaranju središta utjecaja u Armeniji, u kojem će obitelji moći učiti o Bogu. Ti darovi će također pomoći u četiri druga projekta u Euroazijskoj diviziji: središte utjecaja za mlade u Minsku u Bjelorusiji; zdravstveno središte u Ckaltubu u Gruziji; duhovno i društveno središte u Salehardu u Rusiji; i osnovna škola u Taškentu u Uzbekistanu. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima koji će pomoći u širenju Radosne vijesti u Euroazijskoj diviziji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pokažite Armeniju na zemljovidu. Pokažite i Erevan, glavni grad Armenije i mjesto u kojem će se otvoriti središte utjecaja za obitelji.
- ◆ Pogledajte kratki uradak o Danielu na YouTubeu: bit.ly/Daniel-ESD.
- ◆ Preuzmite slike na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Preuzmite misijske objave i zanimljive činjenice iz Euroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.

Budući projekti trinaeste subote

Dar trinaeste subote u sljedećem tromjesečju podržat će šest projekata u Interameričkoj diviziji:

- ◆ Središte utjecaja za problematičnu djecu, Buenaventura, Kolumbija.
- ◆ Središte utjecaja za problematičnu djecu, Puerto Tejada, Kolumbija.
- ◆ Središte utjecaja za problematičnu djecu, provincija Limón, Kostarika.
- ◆ Osnovna škola Ebenezer, Roseau, Dominikanska Republika.
- ◆ Središte utjecaja za doseganje gospodarski bolje stojećih ljudi, Xalapa, Meksiko.
- ◆ Središte utjecaja za doseganje gospodarski bolje stojećih ljudi, Oaxaca, Meksiko.

Činjenice iz misije za mlade i odrasle

Armenija

- ◆ Armenija ima 19 adventističkih crkava i 820 vjernika. U stanovništvu od 2.965.000, to je jedan adventist na svakih 3.616 ljudi.
- ◆ Legenda kaže da su kršćanstvo u Armeniju donijeli apostoli Tadej i Bartolomej. Armenija je 302. godine postala prva zemlja koja je prihvatila kršćanstvo kao državnu religiju. Danas 97 posto zemlje čine kršćani, a 93% njih pripada Armenskoj apostolskoj crkvi.
- ◆ Zahvaljujući naporima adventističkih pionira, adventna poruka se proširila kad su adventistički traktati iz Njemačke podijeljeni u Armeniji. Godine 1896. se oko stotinu ljudi u selu Bazarčaj nazivalo adventistima.
- ◆ Državna progona 1930-ih uništila su mnoge adventističke zajednice. Javna bogoslužja su prestala, a preostali vjernici su se skrili.
- ◆ Glavni grad Armenije je Erevan.
- ◆ Oko 98% stanovništva u zemlji su etnički Armenci.
- ◆ Izvorni naziv za Armeniju bio je Hayk, po legendarnom patrijarhu Armenaca i — prema legendi — prapraunuku Noe.
- ◆ Armenija leži u gorju koje je okružuje s planinom Ararat, iako se sama planina danas nalazi u Turskoj.
- ◆ Godine 2010. i 2011. arheolozi su otkrili najstariju poznatu kožnu cipelu, suknju i opremu za proizvodnju vina na svijetu.
- ◆ Armenija se smatra domovinom marelice, koja se tamo uzgaja od davnina. Marelica je nacionalno voće.
- ◆ Duduk ili ciranapog staro je armensko puhačko glazbalo s dvostrukim jezičkom izrađeno od drveta marelice.
- ◆ Armenija je prva zemlja u svijetu koja je šah učinila obveznim u školama.

- ◆ Lavaš je armenski kruh koji se kuha u pećnici koju nazivaju tonir, i nalazi se na UNESCO-vom popisu nematerijalne kulturne baštine čovječanstva.
- ◆ Tatevska žičara, koja povezuje samostan Tatev i usjek rijeke Vorotan, najduža je žičara na svijetu — 5.750 metara.
- ◆ Armenija je bogata selima roda. Gnijezda roda postavljena su na vrhove stupova u nekoliko područja Armenije, kako bi se osigurala odmorišta za rode koje svake godine putuju u Afriku i iz nje.
- ◆ Armenija ima stopu pismenosti od sto posto, još od 1960. godine.
- ◆ Skoro tri puta više Armenaca živi izvan Armenije (oko osam milijuna), nego unutar zemlje (tri milijuna).

Bjelorusija

- ◆ Bjelorusija ima 66 adventističkih crkava i 3.706 vjernika. U stanovništvu od 9.318.000, to je jedan adventist na svakih 2.514 ljudi.
- ◆ Godine 1901. uspostavljeno je Sjevernorusko misijsko polje. Obuhvaćalo je i područje Bjelorusije, u kojem su se obratili prvi adventisti, potpomognuti traktatima s adventnom nadom i kršćanskom literaturom.
- ◆ U 1930-ima su adventistički pastori i članovi crkve u Bjelorusiji bili osuđeni i preseljeni na daleki sjever ili u Sibir. Mnogi su se vjernici preselili u udaljena sela kako bi pobjegli od progona, dok su drugi napustili crkvu.
- ◆ Kršćanstvo je glavna religija u Bjelorusiji, a istočno pravoslavlje je najveća crkva, koja obuhvaća 83 posto stanovnika. Većina ostalih su katolici, ili uopće nisu vjernici.
- ◆ Prije Drugog svjetskog rata broj protestanata u Bjelorusiji je bio nizak u usporedbi s drugim kršćanima. Godine 1917. postojale su 32 protestantske zajednice, ali do 1990-ih bilo je više od 350 protestantskih zajednica.

- ◆ Minsk je glavni i najveći grad Bjelorusije.
- ◆ Službeni jezici Bjelorusije su bjeloruski i ruski.
- ◆ Zastava Bjelorusije, usvojena 1995. godine, je crveno-zelena s ukrasnim crveno-bijelim uzorkom na lijevoj strani, koji prikazuje vez koji krasi bluze i košulje seljaka. Zelena pruga predstavlja šume i polja, dok crvena predstavlja slobodu i krv branitelja Bjelorusije.
- ◆ Naziv Bjelorusija znači Bijela Rusija.
- ◆ Oko 40 posto Bjelorusije prekriveno je šumom.
- ◆ Bizon je nacionalna životinja Bjelorusije.
- ◆ Bjelorusija dočekuje proljeće sedmodnevnom proslavom zvanom maslenica, kad se jedu palačinke, igraju tradicionalne igre, a muškarci pokazuju svoju snagu razbijajući cigle šakama i glavama.
- ◆ Pet dobitnika Nobelove nagrade potječe iz Bjelorusije: Simon Kuznec, za ekonomiju, 1971.; Menahem Begin, za mir, 1978.; Simon Peres, za mir, 1994.; Zores Alferov, za fiziku, 2000.; i Svetlana Aleksievič, za književnost, 2015.
- ◆ Europski bizon, najveći europski kopneni sisavac, može se i danas naći u Bjelorusiji.
- ◆ Nacionalni park Belaveškaja Pušča je najstariji rezervat divljih životinja u Europi i dom je za najmanje 55 vrsta sisavaca, uključujući jazavca, dabra, bizona, vepra, hermelina, risa, kunu, vidru, divljeg konja i vuka.
- ◆ Najveći kamion na svijetu proizvodi se u Bjelorusiji. Belaz 75710 dugačak je kao dva autobusa na kat, teži je od aviona Airbus A380, ima gume visoke četiri metra i može prevesti 408 tona tereta odjednom.
- ◆ Bjeloruske omiljene namirnice su jabuke, cikla, kruške, grašak, šljive, a posebno je omiljen krumpir.
- ◆ Nogomet i hokej na ledu najomiljeniji su sportovi u Bjelorusiji.

Gruzija

- ◆ Gruzija ima osam adventističkih crkava i 338 vjernika. U stanovništvu od 3.702.000, to je jedan adventist na svakih 10.953 ljudi.
- ◆ Dr. Vagram Pampaian, američki liječnik armenskog podrijetla, stigao je u Tbilisi sa suprugom i bratom 1904. godine i bio je prvi službeni adventistički misionar u Gruziji.
- ◆ Pastor Albert Ozols, mladić latvijskog podrijetla i liječnik, stigao je u Tbilisi 1907. godine. Godine 1914. je uhićen i poslan u Sibir. Na putu i u prognaništvu liječio je bolesnike među zatvorenicima.
- ◆ U Gruziji živi 83,4 posto ljudi koji se izjašnjavaju kao pravoslavni kršćani, i 10,7 posto kao muslimani.
- ◆ Glavni grad Gruzije je Tbilisi.
- ◆ Ime Gruzije potječe od perzijske riječi gurg, što znači vuk.
- ◆ U Gruziji postoji najmanje 500 vrsta paukova.
- ◆ Ragbi se smatra nacionalnim sportom Gruzije. Ostali omiljeni sportovi u Gruziji uključuju nogomet, košarku, hrvanje, džudo i dizanje utega.
- ◆ Supra (doslovno "stolnjak") gruzijska je narodna gozba na kojoj se postavlja veliki stol sa svom hranom odjednom, umjesto da se poslužuje u sljedovima.
- ◆ Orasi su važan sastojak gruzijske prehrane.
- ◆ Britanska kantautorica Katie Melua rođena je u Tbilisiju 1984. godine. S obitelji je napustila Gruziju kad je imala osam godina.
- ◆ Gruzija ima dugu tradiciju fine obrade metala. Prekrasni brončani, zlatni i srebrni predmeti pronađeni su u grobnicama iz prvog i drugog tisućljeća pr. Kr.

Rusija

- ◆ Rusija ima 451 adventističku crkvu i 31.517 vjernika. U stanovništvu od 120.510.000, to je jedan adventist na svakih 3.824 ljudi.
- ◆ Ruska misija bila je prva adventistička ruska crkvena jedinica, osnovana 1890. godine.
- ◆ Prvo adventističko misijsko djelovanje u Ruskom Carstvu pokrenuto je na Krimu, kad su ruski emigranti poslali adventnu literaturu iz Sjedinjenih Država u svoju domovinu.
- ◆ Prva adventistička crkva organizirana je u Ruskom Carstvu 1886. godine. Prvi adventistički misionar u Rusiji bio je L. R. Conradi, koji je 1886. godine stigao iz Njemačke. Uhićen je zbog "krivovjerja" na prvom krštenju koje je obavljao.
- ◆ Samo 47,4 posto Rusa su kršćani (41 posto ruskih pravoslavaca i 6,4 posto ostalih kršćana); 38,2 posto nisu vjernici, 6,5 posto su muslimani, a oko 8 posto su ostali.
- ◆ Službeni naziv države je Ruska Federacija.
- ◆ Glavni grad Rusije je Moskva, u kojoj živi više od 21 milijun ljudi.
- ◆ Broj stanovnika Rusije je više od 144 milijuna.
- ◆ Službeni jezik je ruski.
- ◆ Valuta Rusije je rublja.
- ◆ Rusija je najveća zemlja na svijetu; zauzima više od jedne desetine cjelokupnog kopna na Zemlji. Prostire se u jedanaest vremenskih zona, na dva kontinenta (Azija i Europa) i ima obale na tri oceana (Arktički, Atlantski i Tihi ocean).
- ◆ Najpoznatija životinja u Rusiji je sibirski tigar, najveća mačka na svijetu, koja može narasti više od tri metra u duljinu i težiti do 300 kilograma.
- ◆ U Rusiji postoji oko 120 etničkih skupina koje govore više od stotinu jezika.
- ◆ Rusija ima najdulju europsku rijeku, Volgu, dugu 3.531 kilometar; i njezino najveće jezero, Ladoga. U Rusiji se također nalazi

Bajkal, najveće slatkovodno jezero na svijetu, koje sadrži 22—23 posto svjetske slatke površinske vode. To je najdublje jezero na svijetu, duboko 1.642 metra.

- ◆ Rusija ima mnogo narodnih praznika, koji obično uključuju ulične karnevale, domaću hranu, zabavljače i djecu obučenu u rusku nošnju. Dječaci nose crvenu ili plavu košulju dugih rukava s okruglim izvezenim ovratnikom, a djevojčice crvenu ili zelenu haljinu, seljačku bluzu dugih rukava i kičeno pokrivalo za glavu kokošnik.
- ◆ Krajem ljeta postoje tri pučka praznika, poznata kao Spas, kojima slave med i berbu jabuka te orašastih plodova.
- ◆ Tradicionalno rusko jelo poznato diljem svijeta je boršč, juha od cikle, spravljena od uobičajenih sastojaka koji se nalaze u ruskoj prehrani — cikla, kupus, mrkva, luk, krumpir i kiselo vrhnje.
- ◆ Poznati Rusi su Marc Chagall, modernistički slikar; Anton Čehov, dramski pisac; Mihail Barišnikov, baletan; Pjotr Čajkovski, skladatelj; Gari Kasparov, šahist; i Mihail Gorbačov, političar.
- ◆ Ruske matrjoške su figure jarkih boja, od kojih je svaka malo manja od prethodne, i koje stanu jedna u drugu.
- ◆ Muzej Ermitaž u Sankt Peterburgu u Rusiji ima oko 80 mačaka koje žive u podrumu kako bi lovile miševе da ne oštete izložke. Tri člana osoblja brinu samo o njima.
- ◆ Transsibirska željeznica je najduža željeznica na svijetu s 9.289 kilometara pruge. Potrebno je tjedan dana da se proputuje s jednog kraja na drugi.
- ◆ Prvi satelit na svijetu, imenom Sputnjik, lansirao je Sovjetski Savez, 1957. godine.
- ◆ Prvi čovjek u svemiru, to jest u Zemljinoj atmosferi, bio je Rus Jurij Gagarin, koji je poletio u svemir 1961. godine.
- ◆ U Rusiji djeluje dvanaest vulkana.
- ◆ Rusija graniči sa 14 zemalja: Poljskom, Litvom, Norveškom, Finskom, Estonijom, Latvijom, Bjelorusijom, Ukrajinom, Gruzijom, Azerbajdžanom, Kazahstanom, Kinom, Mongolijom i Sjevernom Korejom.

- ◆ Rusija i Sjedinjene Američke Države udaljene su samo 82 kilometara u Beringovom moru.
- ◆ Rusija ima najveću šumsku površinu na svijetu.
- ◆ Salehard je grad i administrativno središte u Jamalo-Nenetskom autonomnom okrugu. Granica grada prelazi u arktički krug.
- ◆ Tijekom carskog i sovjetskog razdoblja mnogi su ljudi prognani na to područje, uključujući političkog vođu Lava Trockog. U gradu i okolici nalazila su se tri sovjetska logora, u kojima je bilo 6.500 zatvorenika dovedenih zbog njihovih političkih ideala ili vjere u Boga.
- ◆ U luci u Salehardu je 1.500 zatvorenika utovarivalo i iskrcavalo robu na pristaništu, ili je iskopavalo metalnu rudu u rudnicima. Oko 5.000 zatvorenika u dva logora u blizini Saleharda radilo je na poliranju dijamanta iz rudnika Mir.
- ◆ Prosječna niska temperatura u siječnju je $-27,7\text{ }^{\circ}\text{C}$; a rekordno niska je $-53,7\text{ }^{\circ}\text{C}$.
- ◆ Većina stanovnika Saleharda zaposlena je na uzgoju sobova, u ribarstvu i u ugostiteljskoj djelatnosti.
- ◆ Adventističko sveučilište Zaokski nalazi se u Tulskoj oblasti u Rusiji.
- ◆ Adventističko sveučilište Zaokski ima pet obrazovnih ustanova: teološko učilište, kršćanski institut za umjetnost i znanost, kršćanski koledž za različita zvanja, adventističku školu i agronomsku školu.
- ◆ U siječnju 1987. godine sovjetske su vlasti dodijelile Crkvi adventista sedmog dana zemljište od otprilike dva jutra (oko dvanaest tisuća kvadratnih metara) u naselju Zaokski, na kojoj se nalazila stara školska zgrada koja je izgorjela, a koju su mještani koristili kao odlagalište smeća. U prosincu 1988. godine Zaokski je otvoren kao prva protestantska teološka škola u ruskoj povijesti.

Uzbekistan

- ◆ Uzbekistan ima devet adventističkih crkava i 687 vjernika. U stanovništvu od 35.631.000, to je jedan adventist na svakih 51.865 ljudi.
- ◆ Prvi adventisti pojavili su se u Uzbekistanu 1906. godine, u selima okruga Hodjent u području Samarkand.
- ◆ Godina 1930-ih adventističke zajednice su bogoslužja održavale u tajnosti. Vjernici su se okupljali u malim skupinama, službenika nije bilo dovoljno, a nova krštenja su bila rijetka.
- ◆ U Uzbekistanu 96,1 % stanovništva su muslimani, 2,2 % su kršćani, a 1,7 % su ostali.
- ◆ Službeni naziv države je Republika Uzbekistan.
- ◆ Glavni grad Uzbekistana je Taškent, s 2,9 milijuna stanovnika.
- ◆ Službeni jezik je uzbečki, ali se često govori ruski.
- ◆ Uzbekistan je zemlja bez izlaza na more.
- ◆ Aralsko more ili jezero je nekoć bilo četvrto najveće unutarnje more na Zemlji, ali se smanjilo na oko 10 % svoje nekadašnje površine od 1960-ih, kad je počelo prekomjerno iskorištavanje vode za polja pamuka.
- ◆ Uzbekistan svake godine iskopa 80 tona zlata.
- ◆ Uzbečki pamuk koristi se za izradu novčanica u Južnoj Koreji
- ◆ Uzbekistan je osvojio Aleksandar Veliki kad je zauzeo Samarkand, 329. pr. Kr.
- ◆ U Uzbekistanu se uzgaja mnogo žitarica, pa su kruh i rezanci uobičajeni u uzbekistanskoj kuhinji.
- ◆ Nogomet je omiljeni sport u Uzbekistanu. Vrlo je omiljeno i hrvanje kao drevni sport.
- ◆ Zastava Uzbekistana je plava, bijela i zelena s uskim crvenim prugama. Bijeli polumjesec u gornjem kutu predstavlja rođenje neovisne republike, a 12 bijelih zvijezda označava mjesece u godini.

- ◆ Uzbekistan je nekoć bio srce Puta svile, prometnice između Istoka i Zapada kojom je roba putovala iz Azije u Europu.
- ◆ Nacionalno jelo Uzbekistana je plov, srednjoazijski pilav koji se sastoji od riže i prženog povrća, i obično se jede za ručak.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com